

# UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<b>III K 3/21</b>	
<b>USTALENIE FAKTÓW</b>			
<b>Fakty uznane za udowodnione</b>			
		<b>Czyn przypisany oskarżonemu P. T.</b>  <b>(po zmianie jego opisu i kwalifikacji prawnej)</b>	
		W okresie od dnia 15 września 2019 r. do maja 2020 r. w W. uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz S. F. (1) określonego na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Płocku I Wydział Cywilny, sygn. akt. (...) z dnia 2 lutego 2011 roku w kwocie 500,00 zł miesięcznie, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, <b>tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.</b>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód		
P. T. jest ojcem S. F. (1) (ur. (...)).  W/w wyrokiem Sąd Okręgowy w Płocku zasądził od niego na rzecz	wyrok (k. 2)  dokumentacja komornicza (...)  (k. 4-5, 43-50)		

<p>córki kwotę 500 złotych alimentów.</p> <p>P. T. uchylał się od wykonywania tego obowiązku, uiszczał na jej rzecz alimenty, jednak ich kwoty były niższe od zasądzonych.</p> <p>Egzekucja komornicza wszczęta została w dniu 25 września 2019 r. (k. 4).</p> <p>W okresie od marca 2019 r. do maja 2020 r. (czasookres z zarzutu) P. T. przekazywał komornikowi następujące kwoty:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- 20.11.2019 r. – 550 zł</li> <li>- 10.12.2019 – 200 zł</li> <li>- 10.01.2020 – 200 zł</li> <li>- 10.02.2020 – 250 zł</li> <li>- 13.03.2020 r. – 300 zł</li> <li>- 02.04.2020 r – 200 zł</li> <li>- 18.05.2020 r. – 300 zł</li> </ul> <p>– z tym, że kwoty te dzielone były na dwa postępowania komornicze, to jest również na poczet alimentów dla syna oskarżonego (k. 233).</p> <p>Od 23 listopada 2018 r. do dnia 6 października 2019 r. P. T. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w S. jako bezrobotny bez prawa do zasiłku.</p>	<p>informacja z Urzędu Pracy (k. 24)</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 70)</p>		
<p>P. T. na dzień 04 maja 2022 r. posiada zaległość</p>	<p>informacja komornika (k. 233)</p>		

alimentacyjną na rzecz córki S. F. (2) w kwocie 77.996,80 zł.			
<p>P. T. ma 55 lat, wykształcenie średnie techniczne, jest rozwiedziony, ma dwoje dzieci, na które winien płacić alimenty. Prowadzi działalność gospodarczą, zadeklarował dochód 1500-2000 zł miesięcznie.</p> <p>P. T. jest dwukrotnie karany (w tym raz z art. 209 § 1 i 1a k.k. - uprzednio wobec daty czynu).</p>	<p>oświadczenie (k. 213)</p> <p>karta karna (k. 231-232)</p>		
<b>Fakty uznane za nieudowodnione</b>			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód		
P. T. regularnie i w pełni realizował obowiązek alimentacyjny wobec córki S. F. (1) w okresie wskazanym w przypisanym czynie.	wyjaśnienia oskarżonego (k. 70, 213)		
P. T. uchylając się od obowiązku alimentacyjnego naraził córkę S. F. (1) na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.	brak dowodów		
<b>OCena DOWOdów</b>			
<b>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>			

	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p><b>wiarygodne jedynie w minimalnym zakresie:</b></p> <p>potwierdzonym w aktach komorniczych</p> <p>Sąd nie dał wiary szczerości deklarowanej przez oskarżonego na Sali dezorientacji, odnośnie uznaniowego rozliczania przez komornika wpłacanych kwot na poczet obojga dzieci, nie zaś przeznaczania ich tylko dla córki. Oskarżony jest osobą dorosłą, nie ujawnia zaburzeń intelektualnych, ma świadomość, iż posiada dwoje dzieci, na rzecz których alimenty zasądzone zostały w tym samym wyroku, jak również tego, iż nie płacił alimentów na rzecz obojga. Jak wynika z sygnatur akt egzekucja komornicza alimentów na rzecz syna oskarżonego toczy się pod sygn. bezpośrednio poprzedzającą (...) sygnaturę sprawy córki (...).</p>	
	<p>dokumenty powołane w stanie faktycznym</p>	<p><b>miarodajne:</b></p> <p>nie wzbudziły wątpliwości Sądu, również żadna ze stron nie podnosiła wobec zgromadzonych dokumentów zarzutów, nikt nie kwestionował ich zakresie podpisów i treści</p>	
<p>1.2. <b>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</b></p>			

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
	zeznania S. F. (2)	<p><b><i>Córka oskarżonego skorzystała z prawa do odmowy składania zeznań mimo pouczenia, iż w tej sytuacji nie zostaną wykorzystane dowodowo żadne jej wcześniejsze zeznania (k. 167).</i></b></p> <p><b><i>Procesowym skutkiem tej sytuacji stał się brak materiału dowodowego dla przypisania oskarżonemu znamienia czynu, wyczerpującego kwalifikację art. 209 § 1 a k.k.</i></b> Złożone przez oskarżycielkę do akt zdjęcia ojca czy własna dokumentacja medyczna nie pozwalały na to, biorąc pod uwagę konieczność poczynienia w tym zakresie szerszych ustaleń dla oceny rzeczywistego stanu rzeczy – tymczasem oskarżycielka nie zgłaszała żadnych świadków na potwierdzenie swych słów.</p>	
<b>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</b>			
	<b><i>Podstawa prawna skazania niezgodna z zarzutem</i></b>		

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p><b>Zmiana kwalifikacji prawnej czynu poprzez wyeliminowanie § 1a przepisu art. 209 k.k. była konsekwencją eliminacji z jego opisu znamienia „narażenia osoby uprawnionej na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych” z przyczyn już wskazanych.</b></p> <p><b>W pozostałym zakresie Sąd w pełni podzielił kwalifikację zaproponowaną przez Prokuratora.</b></p> <p><b>Wypełnienie przez P. T. znamion przestępstwa niealimentacji w formie podstawowej § 1 art. 209 k.k. nie budzi, w ocenie Sądu, żadnych wątpliwości.</b></p> <p>P. T. uiszczal na rzecz córki alimenty, jednakże nie w wysokości zasądzonej przez Sąd. Egzekucja komornicza wszczęta została w dniu 25 września 2019 r. (k. 4). W okresie od marca 2019 r. do maja 2020 r. przekazywał komornikowi: od grudnia 2019 r. kwoty rzędu 200-300 zł., uprzednio zaś jedynie kwotę 550 zł w</p>	

listopadzie 2019 r. – z tym, że kwoty te dzielone były na dwa postępowania komornicze, to jest również na poczet alimentów dla syna oskarżonego (k. 233). Materiał dowodowy tej sprawy – wobec skorzystania przez pokrzywdzoną z prawa do odmowy zeznań – nie dostarczył podstaw, dla przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa od daty wskazanej pierwotnie w zarzucie, to jest od marca 2019 r. Postępowanie egzekucyjne wszczęte zostało dopiero w dniu 25 września 2019 r. (k. 4). Biorąc pod uwagę, iż alimenty miały być płacone z góry do 15-tego dnia każdego miesiąca, przyjęć należało, iż pierwsza zaległość alimentacyjna zaistniała w dniu 15 września 2019 r., co znalazło odzwierciedlenie w opisie czynu.

***KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie***

***W punkcie I wyroku:***

***za czyn z art. 209 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności***

(zagrożenie ustawowe:

kara grzywny, kara ograniczenia wolności, kara pozbawienia wolności do 1 roku)

Oskarżony w dacie czynu był już osobą karaną za czyn z art. 209 § 1 i 1a k.k., co stanowiło okoliczność obciążającą. Dopusił się jednak ponownie czynu podobnego. Z uwagi na oczywisty zamiar kierunkowy, znaczny stopień winy i społecznej szkodliwości tego czynu Sąd orzekł wobec oskarżonego najsurowszą z możliwych różnorodnych kar, miarkując ją w maksymalnej granicy zagrożenia ustawowego.

***W punkcie II wyroku:***

na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego na okres 3 lat

Sąd uznał, że wymierzenie oskarżonemu kary bezwzględnego pozbawienia wolności przede wszystkim uniemożliwiłoby oskarżonemu spłacenie znacznych zaległości alimentacyjnych, jak również płacenie należności bieżących, zatem byłoby przede wszystkim dolegliwością dla jego córki. G. T. w okresie popełnienia czynu nie był skazany



			<p>na karę pozbawienia wolności. Brak podstaw do stwierdzenia, że jest osobą zdemoralizowaną, wobec którego konieczne byłoby orzeczenie kary związanej z przebywaniem w izolacji. Sąd uznał, że wymierzenie oskarżonemu kary bezwzględnego pozbawienia wolności byłoby dla niego zbyt surowe, biorąc pod uwagę zarówno okres izolacji oskarżonego od społeczeństwa, jak też fakt że tego rodzaju kary powinny być orzekane wobec sprawców przestępstw dopuszczających się ich częściej niż oskarżony, czy też wobec sprawców czynów, skutkujących większym stopniem dolegliwości dla pokrzywdzonych niż miało to miejsce w sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania. Wykonanie kary zawieszono na okres maksymalny.</p>
			<p><b>W punkcie III wyroku:</b></p> <p>na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 k.k. zobowiązano oskarżonego w okresie próby do wykonywania ciężącego na nim obowiązku lożenia na utrzymanie córki S. F. (1)</p>
<p><b>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</b></p>			

<b>6. inne zagadnienia</b>		
<b>7. KOsztly procesu</b>		
	<p><b>W punkcie IV wyroku:</b></p> <p>na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 złotych tytułem wydatków postępowania oraz kwotę 180 złotych tytułem opłaty od wymierzonej kary.</p> <p>Oskarżony osiąga regularne dochody, dlatego brak jest podstaw do obciążania podatników kosztami postępowania wywołanego jego ponownym bezprawnym i zawinionym zachowaniem.</p>	
<b>Podpis</b>		

## UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<b>III K 3/21</b>	
1. <b>USTALENIE FAKTÓW</b>			
<b>Fakty uznane za udowodnione</b>			
		<p><b>Czyn przypisany oskarżonemu P. T.</b></p> <p><b>(po zmianie jego opisu i kwalifikacji prawnej)</b></p>	

		<p>W okresie od dnia 15 września 2019 r. do maja 2020 r. w W. uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz S. F. (1) określonego na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Płocku I Wydział Cywilny, sygn. akt. (...) z dnia 2 lutego 2011 roku w kwocie 500,00 zł miesięcznie, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, <b>tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.</b></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód		
<p>P. T. jest ojcem S. F. (1) (ur. (...)).</p> <p>W/w wyrokiem Sąd Okręgowy w Płocku zasądził od niego na rzecz córki kwotę 500 złotych alimentów.</p> <p>P. T. uchylał się od wykonywania tego obowiązku, uiszczal na jej rzecz alimenty, jednak ich kwoty były niższe od zasądzonych.</p> <p>Egzekucja komornicza wszczęta została w dniu 25 września 2019 r. (k. 4).</p> <p>W okresie od marca 2019 r. do maja 2020 r. (czasookres z zarzutu) P. T. przekazywał</p>	<p>wyrok (k. 2)</p> <p>dokumentacja komornicza (...)</p> <p>(k. 4-5, 43-50)</p> <p>informacja z Urzędu Pracy (k. 24)</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 70)</p>		

<p>komornikowi następujące kwoty:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- 20.11.2019 r. – 550 zł</li> <li>- 10.12.2019 – 200 zł</li> <li>- 10.01.2020 – 200 zł</li> <li>- 10.02.2020 – 250 zł</li> <li>- 13.03.2020 r. – 300 zł</li> <li>- 02.04.2020 r – 200 zł</li> <li>- 18.05.2020 r. – 300 zł</li> </ul> <p>– z tym, że kwoty te dzielone były na dwa postępowania komornicze, to jest również na poczet alimentów dla syna oskarżonego (k. 233).</p> <p>Od 23 listopada 2018 r. do dnia 6 października 2019 r. P. T. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w S. jako bezrobotny bez prawa do zasiłku.</p>			
<p>P. T. na dzień 04 maja 2022 r. posiada zaległość alimentacyjną na rzecz córki S. F. (2) w kwocie 77.996,80 zł.</p>	<p>informacja komornika (k. 233)</p>		
<p>P. T. ma 55 lat, wykształcenie średnie techniczne, jest rozwiedziony, ma dwoje dzieci, na które winien płacić alimenty. Prowadzi działalność gospodarczą, zadeklarował dochód 1500-2000 zł miesięcznie.</p> <p>P. T. jest dwukrotnie karany (w tym raz z art.</p>	<p>oświadczenie (k. 213)</p> <p>karta karna (k. 231-232)</p>		

209 § 1 i 1a k.k. - uprzednio wobec daty czynu).			
<b>Fakty uznane za nieudowodnione</b>			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód		
P. T. regularnie i w pełni realizował obowiązek alimentacyjny wobec córki S. F. (1) w okresie wskazanym w przypisanym czynie.	wyjaśnienia oskarżonego (k. 70, 213)		
P. T. uchylając się od obowiązku alimentacyjnego naraził córkę S. F. (1) na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.	brak dowodów		
<b>2. OCena DOWOdów</b>			
<b>1.3. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>			
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	<b>wiarygodne jedynie w minimalnym zakresie:</b>  potwierdzonym w aktach komorniczych  Sąd nie dał wiary szczerości deklarowanej przez oskarżonego na Sali dezorientacji, odnośnie uznaniowego rozliczania przez komornika wpłacanych kwot na poczet obojga dzieci, nie zaś przeznaczania ich tylko	

		dla córki. Oskarżony jest osobą dorosłą, nie ujawnia zaburzeń intelektualnych, ma świadomość, iż posiada dwoje dzieci, na rzecz których alimenty zasądzone zostały w tym samym wyroku, jak również tego, iż nie płacił alimentów na rzecz obojga. Jak wynika z sygnatur akt egzekucja komornicza alimentów na rzecz syna oskarżonego toczy się pod sygn. bezpośrednio poprzedzającą ((...)) sygnaturę sprawy córki (...).	
	dokumenty powołane w stanie faktycznym	<b>miarodajne:</b> nie wzbudziły wątpliwości Sądu, również żadna ze stron nie podnosiła wobec zgromadzonych dokumentów zarzutów, nikt nie kwestionował ich zakresie podpisów i treści	
1.4. <b>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b>			
	zeznania S. F. (2)	<b>Córka oskarżonego skorzystała z prawa do odmowy składania zeznań mimo pouczenia, iż w tej sytuacji nie zostaną wykorzystane dowodowo żadne jej</b>	

		<p><b>wcześniejsze zeznania (k. 167).</b></p> <p><b>Procesowym skutkiem tej sytuacji stał się brak materiału dowodowego dla przypisania oskarżonemu znamienia czynu, wyczerpującego kwalifikację art. 209 § 1 a k.k.</b> Złożone przez oskarżycielkę do akt zdjęcia ojca czy własna dokumentacja medyczna nie pozwalały na to, biorąc pod uwagę konieczność poczynienia w tym zakresie szerszych ustaleń dla oceny rzeczywistego stanu rzeczy – tymczasem oskarżycielka nie zgłaszała żadnych świadków na potwierdzenie swych słów.</p>	
<p><b>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</b></p>			
	<p><b>Podstawa prawna skazania niezgodna z zarzutem</b></p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p><b>Zmiana kwalifikacji prawnej czynu poprzez wyeliminowanie § 1a przepisu art. 209 k.k. była konsekwencją eliminacji z jego opisu znamienia „narażenia osoby uprawnionej na niemożność zaspokojenia</b></p>			

**podstawowych potrzeb życiowych” z przyczyn już wskazanych.**

**W pozostałym zakresie Sąd w pełni podzielił kwalifikację zaproponowaną przez Prokuratora.**

**Wypełnienie przez P. T. znamion przestępstwa niealimentacji w formie podstawowej § 1 art. 209 k.k. nie budzi, w ocenie Sądu, żadnych wątpliwości.**

P. T. uiszczal na rzecz córki alimenty, jednakże nie w wysokości zasądzonej przez Sąd. Egzekucja komornicza wszczęta została w dniu 25 września 2019 r. (k. 4). W okresie od marca 2019 r. do maja 2020 r. przekazywał komornikowi: od grudnia 2019 r. kwoty rzędu 200-300 zł., uprzednio zaś jedynie kwotę 550 zł w listopadzie 2019 r. – z tym, że kwoty te dzielone były na dwa postępowania komornicze, to jest również na poczet alimentów dla syna oskarżonego (k. 233). Materiał dowodowy tej sprawy – wobec skorzystania przez pokrzywdzoną z prawa do odmowy zeznań – nie dostarczył podstaw, dla przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa od daty wskazanej



pierwotnie w zarzucie, to jest od marca 2019 r. Postępowanie egzekucyjne wszczęte zostało dopiero w dniu 25 września 2019 r. (k. 4). Biorąc pod uwagę, iż alimenty miały być płacone z góry do 15-tego dnia każdego miesiąca, przyjąć należało, iż pierwsza zaległość alimentacyjna zaistniała w dniu 15 września 2019 r., co znalazło odzwierciedlenie w opisie czynu.

**4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie**

**W punkcie I wyroku:**

**za czyn z art. 209 § 1 k.k.** wymierzono oskarżonemu karę **1 roku pozbawienia wolności**

(zagrożenie ustawowe:

kara grzywny, kara ograniczenia wolności, kara pozbawienia wolności do 1 roku)

Oskarżony w dacie czynu był już osobą karaną za czyn z art. 209 § 1 i 1a k.k., co stanowiło okoliczność obciążającą. Dopuścił się jednak ponownie czynu podobnego. Z uwagi na oczywisty zamiar kierunkowy, znaczny stopień winy i społecznej szkodliwości tego czynu

		<p>Sąd orzekł wobec oskarżonego najsurowszą z możliwych różnorodnych kar, miarkując ją w maksymalnej granicy zagrożenia ustawowego.</p>
		<p><b>W punkcie II wyroku:</b></p> <p>na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego na okres 3 lat</p> <p>Sąd uznał, że wymierzenie oskarżonemu kary bezwzględnej pozbawienia wolności przede wszystkim uniemożliwiłoby oskarżonemu spłacenie znacznych zaległości alimentacyjnych, jak również płacenie należności bieżących, zatem byłoby przede wszystkim dolegliwością dla jego córki. G. T. w okresie popełnienia czynu nie był skazany na karę pozbawienia wolności. Brak podstaw do stwierdzenia, że jest osobą zdemoralizowaną, wobec którego konieczne byłoby orzeczenie kary związanej z przebywaniem w izolacji. Sąd uznał, że wymierzenie oskarżonemu kary bezwzględnej pozbawienia wolności byłoby dla niego zbyt surowe, biorąc pod uwagę zarówno okres izolacji oskarżonego od społeczeństwa, jak</p>

		też fakt że tego rodzaju kary powinny być orzekane wobec sprawców przestępstw dopuszczających się ich częściej niż oskarżony, czy też wobec sprawców czynów, skutkujących większym stopniem dolegliwości dla pokrzywdzonych niż miało to miejsce w sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania. Wykonanie kary zawieszono na okres maksymalny.
		<b>W punkcie III wyroku:</b> na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 k.k. zobowiązano oskarżonego w okresie próby do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie córki S. F. (1)
5. <b>Inne ROZSTRZYGNIECIA</b> <b>ZAwarte w WYROKU</b>		
1.6. <b>inne zagadnienia</b>		
8. <b>KOsztY procesu</b>		
	<b>W punkcie IV wyroku:</b> na podstawie art. 627 k.p.k. zasądono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 złotych tytułem wydatków postępowania oraz kwotę 180 złotych tytułem opłaty od wymierzonej kary.	

	Oskarżony osiąga regularne dochody, dlatego brak jest podstaw do obciążania podatników kosztami postępowania wywołanego jego ponownym bezprawnym i zawinionym zachowaniem.
<b>6. Podpis</b>	